

Les piles

El consum de piles d'usar i llençar podria arribar a la seva fi si les normes comunitàries aconseguixen l'objectiu de reciclar-les, encara que el consum no para de créixer. L'any passat es van vendre a l'estat espanyol 1.000 milions de piles en les seves múltiples presentacions, 22 piles per habitant i a tota Europa, es va generar un milió de tones de residus tòxics de piles. A l'estat, de cada cent piles usades, 15 es recullen voluntàriament i menys d'una de les cent és reciclada.

Una de les quimeres de la humanitat occidental és dominar l'electricitat i generar-la a discreció. Aquesta utopia sense fonament va ser oberta l'any 1800 quan Alessandro Volta va inventar la pila elèctrica que emmagatzema energia química, la qual es converteix en elèctrica quan es connecta a un circuit. La seva aplicació a mil i un aparells ha permès que aquests funcionin sense connexió o combinada a l'ús de la xarxa elèctrica.

Thomas Edison va inventar el 1914 la pila alcalina que no utilitza com electròlit una solució àcida. En la composició de les piles seques (les de cotxes són humides) incorpora metalls com el plom, cadmi i mercuri que, reaccionant amb bacteris, pot transformar-se en metilmercuri que intoxica als organismes vius. En les piles de botó, l'electrolit és d'hidroxid de potasi, l'elèctrode negatiu de zinc i el positiu de grafit i òxid de mercuri.

La nova directiva comunitària inclou l'esperada prohibició de la venda de piles amb mercuri i cadmi, molt perjudicials, encara que els fabricants han aconseguit excloure de la prohibició les piles de botó amb menys del 2% del seu pes en mercuri i l'ús del cadmi en piles d'eines elèctriques sense fil, equips mèdics i dispositius d'emergència.

Una sola pila de botó pot enverinar 600.000 litres d'aigua, que fan servir 6.000 persones en un dia, i una pila alcalina contaminar 175.000 litres d'aigua, la qual necessiten en un dia 1750 persones.

L'any 2002, a Catalunya es van recollir 474,47 tones de piles en 19.049 punts de recollida en 855 municipis, que es van enviar a la planta del Pont de Vilomara (Bages). L'objectiu de la nova directiva, que va entrar en vigor a l'octubre de 2006, és prohibir l'abandonament de les piles en abocadors o la seva incineració.

Una vegada usades, el fabricant és responsable del seu reciclatge i pagarà els costos de recollida, tractament i reciclat de les piles usades abandonant la il·lusió integrista i fonamentalista de la seva hipotètica eliminació o destrucció.

La directiva s'aplicarà a totes les piles independentment del seu volum, pes, forma o composició, excepte les d'ús militar i espacial, excloses del reciclatge civil. Al setembre de 2009, els fabricants haurien de disposar d'un sistema unitari de recollida i reciclatge per a tota la Unió europea.

La directiva pretén recollir en sis anys el 25% de les piles usades i en deu anys el 45%. Com en punts altres compromisos ambientals, l'estat espanyol està en el furgó de cua i disposa de dos anys per a incorporar la directiva a la legislació estatal i, com ocorre sovint, superar el termini.